

Lapsuuden kirja

a)

Valitsin tehtävää varten lapsuudestani minulle tutun ja minua suuresti inspiroineen Voikkaalta Valioliigaan kirjan. Kirjan on kirjoittanut Olli Hakala vuonna 2002 ja se kertoo Sami Hyypiän uskomattoman tarinan hänen matkastaan Kuusankosken Voikkaalta Valioliigan kentille.

Muistan, että luettuani ja lukiessani ensi kertaa kirjaa olin aivan haltioissani, kuinka joku suomalainen on pystynyt raivaamaan tiensä kuraisilta kentiltä Liverpoolin kapteeniksi ja UEFA sekä Englannin cupin voittajaksi. Kirja inspiroi minua suuresti harjoittelemaan itsekin sinnikkäästi päivästä toiseen erilaisista vastoinkäymisistä huolimatta. Ennen kirjan lukemista en ollut fanittanut ketään suomalaista jalkapalloilijaa, mutta kirjan luettuani aloin arvostamaan suomalaisia pelaajia uudella tavalla. Kirja sai minut ymmärtämään jo ensi kertaa luettuani, kuinka vaikee Suomesta on ponnistaa huipulle globaalisti suuressa urheilulajissa. Nyt luettuani kirjan uudestaan tuntemani arvostus Sami Hyypiää kohtaan lisääntyi entisestään, koska ymmärsin kirjassa kerrottuja asioita uudella tavalla oman elämäkokemukseni kautta.

Lukukokemuksena kirjan lukeminen oli erittäin muistorikas, koska useaan kirjan sisällä pitämään tapahtumaan minulla liittyi joitakin omakohtaisia muistoja siltä ajalta, kun luin kirjaa lapsuudenkodissani ensi kertaa. Tietysti lukukokemukseen vaikutti hieman se, että olin uudelleen kirjaa lukiessani tietoinen Hyypiän kirjan jälkeisten vuosien tapahtumista. Tämä omalta osaltaan vaikutti siihen, millaiselta kantilta kirjaa luin.

Kirjan sisältämä tarina siitä, kuinka pienestä suomalaisesta kylästä voi ponnistaa maailman huipulle ei mielestäni vanhene koskaan vaikka kirja olikin kirjoitettu Hyypiän uran ollessa edelleen kesken. Kirja sisältää lukuisia oppeja, joista tulevatkin sukupolvet voivat ammentaa tietoa omiin elämiinsä.

b)

Voikkaalta Valioliigaan kirja toimii mielestäni erinomaisesti vielä nykypäivänäkin. Kirja ei sisällä mitään sellaisia piirteitä taikka sisältöjä, joista ajankohtaisessa yhteiskunnallisessa keskustelussa on käsitelty. Kirjasta huomaa ainoastaan

muutamasta asiasta, ettei sitä ole kirjoitettu 2020-luvulla. Nämä asiat ovat kansilehtien fontit ja yleisilme, jotka eivät vastaa nykypäivän tyyliä sekä siitä, että kirjan sivut ovat alkaneet hieman kellertämään.

Opettaja ollessani voisin luettaa kirjan oppilailla, mutta en koe hyvänä ideana luettaa sitä kaikilla luokan oppilailla. Mikäli luokasta löytyisi urheilusta kiinnostuneita oppilaita, kirja sopisi hyvin heille opettamaan periksiantamattomuudesta sekä kovan työn merkityksestä. Mielestäni toimivampi tapa olisi, että luokassa oppilaat lukisivat kaikki jonkun itseään kiinnostavan henkilön elämäkerran ja tämä kirja voisi olla yksi valittavista vaihtoehtoista.